

derimod gif videre, saa vilde man komme i Modsigelse — forekommer det mig — med det, der er vedtaget ved Love angaaende de Frivillige. De, som frivilligt, og ikke som Stillsingsmænd, ere indtraadte i Armeen og have tjent under Krigen, og som ved Børnepligtsloven ere blevne Børnepligt underkastede, maae jo nu begynde at opfylde deres egen Børnepligt, efter de Love, som derom ere vedtagne, dog at de faae eet Aars Fritagelse for hvert Aar, de have tjent under Krigen; men de fritages ikke for al resterende Tjenestepigt. Altsaa derom synes der mig alene at kunne være Spørgsmaal, om man vil gjøre den Forandring i Lovudkastet, at nogle af de Stillsingsmænd, hvorom der handles, blot skulle opfylde deres ved Stillingen paatagne Børnepligt, og ikke opfylde den dem ved Børnepligtsloven paalagte Pligt. Men jeg troer dog, at man i det Hele maa erkjende, at man har søgt at behandle disse Stillsingsmænd saa billigt, som det lod sig gjøre, naar man ikke vilde komme i Strid med det, der er bestemt angaaende de Frivillige. De komme nemlig efter Udcastet ikke til at tjene i mere end 16 Aar, 8 Aar i den staaende Hær og 8 Aar i Forstærkningen, accurat som om de havde ladet sig stille til Forstærkningen og blot opfyldte deres ved Stillingen paatagne Børnepligt. Den Forskel bliver der dog, at de kunne komme til at gjøre en noget længere Garnisonstjeneste, idet de nemlig have tjent under Krigen, og, naar de nu skulle opfylde deres egen Børnepligt, kunne de holdes til Tjeneste i en vis indskrænket Tid. Men det forekommer mig ogsaa, at der vel kan være Anledning til at paalægge dem nogen egen Børnepligt, naar man tager Hensyn til, at de have modtaget — og Nogle af dem ikke saa ganske ubetydelige — Stillsingssummer for at tjene under Krigen.

Ordføreren: Naar man holder fast ved den Forklaring, at de Stillede have en Forpligtelse at opfylde, som de have paataget sig selv, og hvorfor de have erholdt en Betaling, og at de ved Siden deraf have erholdt en ny Forpligtelse ved Børnepligtsloven, saa skulde det dog synes, som om de Forslag, der foreligge i nærværende Udcast, i det Hele taget ere meget billige, og at man ved dem vistnok ikke gaaer

for vidt. Man forlanger nemlig ikke en længere Tjenestetid i det Hele end 16 Aar — denne Tjenestetid paaligger dem allerede som selv Børnepligtige, om de ogsaa ikke vare blevne stillede, — men derimod forlanges der vel, at de paany skulle udføre en Garnisonstjeneste, som de ellers maafee vilde have været frie for, naar de ikke selv vare blevne børnepligtige; men denne Garnisonstjeneste kunde man ikke fritage dem for, uden at man derved kom til at forulempe eller forurette de andre Børnepligtige, og derfor kan man ikke fravige denne Bestemmelse, at de paany skulle gennemgaae Garnisonstjenesten. At overlade Afgjørelsen af disse Spørgsmaal til de forskjellige Landmilicesestruer, vilde jo vistnok have nogen Ulighed til til Følge. Smidtidigt vil den, saavidt mig bekjendt, ikke blive stor; thi, hvis min Hufomse ikke slaar mig feil, er det nok kun ganske enkeltstaaende, at nogle af Landmilicesestruerne skulde have antaget, hvad min høitærede Sidemand (Orsted) har formeent var billigt, at de ingen ny Børnepligt skulde udføre foruden den, de have paataget sig som Stillsingsmænd. Det forekommer mig ogsaa, at en saadan Fritagelse ikke kunde begrundes, og jeg skal til hvad den høitagtede Justitsminister allerede har anført, endnu tilføie et Exempel, som synes mig at være meget fremtrædende. Blandt de Stillsingsmænd, som have paataget sig at træde istedetfor Trainkudst, have Nogle imod en høi Betaling havt en høit ubetydelig Tjeneste at udføre. Naar nu en saadan Stillsingsmand, som har tjent istedetfor en Trainkudst, efter Børnepligtsloven udskrives som tjenstdygtig Soldat, og man saa vilde sige til ham: „nei, du har tjent som Trainkudst i saa og saa mange Maaneder“ — hvorfor han maafee har faaet en 400—500 Rbd. — „det vilde vi ansee som Hyldest for den Tjeneste, der paahviler Dig, og Du skal være aldeles fri for Børnepligt herefter,“ — saa forekommer det mig, at det vilde være en Begunstigelse, hvortil der ikke var den mindste Hjemmel. Hvad der i en saa høi Grad er gjældende for de Stillsingsmænd, der have været Trainkudst, gjælder ogsaa, om end i en mindre Grad, med Hensyn til dem, som ere omtalte af den høitagtede Justitsminister, dem, som have været Stillsingsmand for